

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520010101
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8520010101.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, na hlavnom pojednávaní dňa 11. mája 2020 v Starej Ľubovni, v trestnej veci proti obžalovanému W. W. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný W. W., nar. XX.XX.XXXX v S., okres S. I, trvale bytom B. Y., okres W. I., v súčasnosti vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

je vinný, že

dňa 9.12.2019, v čase okolo 14:30 hod. vstúpil do priestorov Obecného úradu Vyšné Ružbachy s popisným číslom 243, okres Stará Ľubovňa, kde vošiel do miestnosti odborných referentov, v ktorej sa v tom čase nachádzali zamestnankyne Obecného úradu Vyšné Ružbachy, a to konkrétne X. X., bytom Z. č. XX, U. T., bytom B. Y. č. XXX, V. W., bytom B. Y. č. XXX a X. Q., bytom B. Y. č. XXX, ktorým sa pod vplyvom alkoholických nápojov nebezpečne vyhrážal, a to takým spôsobom, že po predchádzajúcej komunikácii sa začal správať agresívne, rozhadzoval a búchal rukami po stole, začal zo stola zhadzovať veci, vrátane výpočtovej techniky, do ktorej kopal, kde pri tomto jeho konaní sa agresia vystupňovala a vyššie uvedeným zamestnankyniam sa vyhrážal, že keď pôjde on pôjdu aj oni, že bude konať s nožom a bude vraždiť, že ich podpáli a nech sú radi, že ich ešte nevypálil, resp. že ešte nevyhoreli, čo u nich vzbudilo dôvodnú obavu o ich život a zdravie, že svoje vyhrážky aj uskutoční,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, a verejne,
č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, trest odňatia slobody na 20 /dvadsať/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa podala dňa 20.3.2020 tunajšiemu súdu obžalobu na W. W. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona, ktorého sa podľa obžaloby obžalovaný mal dopustiť tak, ako je uvedené v skutkovej vete vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní dňa 11.5.2020, po prednesení obžaloby prokurátorkou, bol obžalovaný samosudcom poučený podľa § 121 ods. 2 Tr. por. a podľa § 257 ods. 1 až 8 Tr. por., na čo obžalovaný učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Následne na všetky otázky súdu kladené mu v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. odpovedal obžalovaný „áno“. Po vyjadreniach na hlavnom pojednávaní prítomnej prokurátorky, splnomocnenca poškodených a prítomného obhajcu súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uvedené vyhlásenie obžalovaného prijal, pričom podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že nevykoná dokazovanie v rozsahu obžalovaným priznaného spáchania skutku a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení (v prípravnom konaní do skončenia vyšetrovania žiadna z poškodených neuplatnila nárok na náhradu škody).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti teda súd už nevykonával dokazovanie v rozsahu obžalovaným priznaného spáchania skutku, t.j. vo vzťahu k otázke viny, a obžalovaného týmto rozsudkom uznal vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, ako bolo uvedené v podanej obžalobe a je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vo vzťahu k rozhodnutiu o treste a ochrannom opatrení vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov, ako je podrobne zaznamenané v zápisnici o hlavnom pojednávaní z 11.5.2020, čítaním znaleckého posudku podaného v tomto konaní MUDr. Kornéliou Fabišíkovou pod č. 58/2020.

V prvom rade je potrebné poukázať na to, že i keď nebol spolu s obžalobou podaný návrh na uloženie ochranného opatrenia obžalovanému, konkrétne ochranného protialkoholického liečenia, mohol by súd v zmysle § 289 Tr. por. za tam upravených podmienok uložiť ochranné opatrenie i bez návrhu prokurátora, osobitne ak, ako v tejto veci, dôvod na jeho uloženie je v zásade daný. V danom prípade však ani dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súd nedospel k zisteniam, ktoré by mohli zakladať dôvod na prehodnotenie záverov MUDr. Fabišíkovej uvedených v ňou podanom znaleckom posudku o tom, že u obžalovaného nie je možné dosiahnuť účel takéhoto ochranného opatrenia vzhľadom na štruktúru jeho osobnosti. Preto týmto rozsudkom na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd s ohľadom na § 73 ods. 3 Tr. zák. nerozhodoval o uložení ochranného opatrenia obžalovanému, ani nevyhradil rozhodnutie o ochrannom opatrení verejnému zasadnutiu podľa § 289 ods. 2 Tr. por., nakoľko neboli vykonaným dokazovaním zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by dôvodne zakladali možnosť ďalšieho dokazovania v tomto smere.

Vo vzťahu k otázke druhu a výšky trestu súd poukazuje na to, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že obžalovaný je z miesta jeho bydliska hodnotený v zásade negatívne, kde podľa v tomto konaní podanej správy Obce Vyšné Ružbachy bolo u neho zaznamenané agresívne správanie sa voči zamestnancom obecného úradu, i voči náhodným návštevníkom obce, je známy u občanov ako agresor a neprispôsobivý občan, ktorý vyvoláva u zamestnancov obecného úradu a ich rodín neustály strach a jeho správanie je nebezpečné pre verejnosť, pričom podľa uvedenej správy vykrikoval na verejnosti vulgarizmy a vyhrážal sa zamestnancom obecného úradu aj mimo pracoviska. Ďalej v zmysle uvedenej správy je pod vplyvom omamných látok výbušný a jeho správanie nepredvídateľné, ako aj pri návštevách obecného úradu sa neustále slovne vyhrážal poškodzovaním verejného a súkromného majetku.

Ďalej bolo ohľadom osoby obžalovaného vykonaným dokazovaním zistené, že od apríla 2016 do času pred spáchaním skutku kladeného mu v tejto veci za vinu spáchal osem priestupkov, pričom za šesť bol postihnutý príslušnými sankciami, v dvoch prípadoch boli priestupky vybavené napomenutím. Čo sa týka toho, o aké konkrétne priestupky išlo, tak v jednom prípade to bol priestupok podľa § 61 ods. 4 písm. b/ zákona č. 314/2001 Z.z. - zákon o ochrane pred požiarmi, raz priestupok podľa § 14 ods. 1 písm. n/

zákona č. 224/2006 Z.z. - zákon o občianskych preukazoch, v jednom prípade priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. - o priestupkoch, raz priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb. a v štyroch prípadoch priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb..

Obžalovaný bol taktiež doposiaľ celkom osemkrát trestne stíhaný, z toho v troch prípadoch pre trestné činy krádeže, trikrát pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a dvakrát pre prečin poškodzovania cudzej veci. Čo sa týka uvedených prípadov, tak vo veci vedenej Okresnou prokuratúrou Stará Ľubovňa pre trestný čin podľa § 247 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. - zákon č. 140/1961 Zb. trestné stíhanie bolo podmiennečne zastavené rozhodnutím sp. zn. Pv 198/99 z 11.10.1999, právoplatným 21.10.1999 a v skúšobnej dobe sa obžalovaný osvedčil. Následne bol však celkom sedemkrát právoplatne odsúdený za trestné činy, a to Okresným súdom Prešov vo veci sp. zn. OT/1/2009 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., kde bol dňa 22.7.2010 nariadený výkon tam mu uloženého trestu odňatia slobody (ktorého výkon bol pôvodne podmiennečne odložený) a trest vykonal 9.2.2011; ďalej Okresným súdom Prešov vo veci sp. zn. OT/8/2009 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., kde mu bol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody na 6 mesiacov, z ktorého výkonu bol podmiennečne prepustený 1.12.2009 (ktorým dňom sa má v zmysle § 68 ods. 4 Tr. zák. za to, že uvedený trest vykonal); následne vo veciach Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7T/28/2011, sp. zn. 7T/118/2011 a sp. zn. 7T/4/2012, a to v každom prípade pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pričom mu uložené boli vždy nepodmiennečné tresty odňatia slobody, a to na 4 mesiace (sp. zn. 7T/28/2011, trest vykonal 7.8.2011), na 6 mesiacov (sp. zn. 7T/118/2011, trest vykonal 10.4.2012) a na 4 mesiace (sp. zn. 7T/4/2012, trest vykonal 6.8.2012). Právoplatne odsúdený bol i vo veci Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/77/2015 pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., kde tam uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody na 10 mesiacov vykonal 1.12.2015. Naposledy bol právoplatne odsúdený Okresným súdom Stará Ľubovňa v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/1/2018, a to za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., pričom uložený mu bol taktiež nepodmiennečný trest odňatia slobody na 10 mesiacov, ktorý vykonal dňom 21.8.2018.

Čo sa týka určenia druhu trestu a jeho výmery, poukazuje súd v prvom rade na to, že v danom prípade bola u obžalovaného zistená jedna poľahčujúca okolnosť, a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a taktiež i jedna priťažujúca okolnosť, a to podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.. I so zohľadnením tohto rovnovážneho pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností však na základe vykonaného dokazovania, vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a samotnú osobu obžalovaného, dospel súd k záveru, že jediným do úvahy prichádzajúcim trestom v danom prípade, pre náležité dosiahnutie účelu trestu (v zmysle § 34 Tr. zák.), je trest odňatia slobody, pričom súčasne nemožno podľa súdu, osobitne vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho doterajší život, nijako dôvodne očakávať, že by na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného v tomto prípade nebol výkon takéhoto trestu nevyhnutný, teda, že by bolo v danom prípade možné výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odložiť podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák..

Ohľadom určenia samotnej výšky trestu, prihliadol súd jednak i na okolnosti, miesto a spôsob spáchania skutku, zo spáchania ktorého bol obžalovaný týmto rozsudkom uznaný vinným, ale tiež i na osobu obžalovaného a jeho doterajšie vedenie života. Nemožno totiž v tomto smere opomínať, že tu mu za vinu kladeného úmyselného trestného činu sa obžalovaný dopustil napriek tomu, že v minulosti už za obdobné protiprávne konania, kvalifikované ako priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, bol postihovaný. Dotknuté sankcie uložené mu za obdobné konania v minulosti, ktoré možno hodnotiť ako viac než mierne, sa však u obžalovaného zrejme minuli zamýšľanému výchovnému účinku, keď namiesto toho, aby sa takýmto konaniam vyvaroval, svoje správanie vystupňoval v danom smere až do trestnej činnosti, a to všetko zároveň i napriek všetkým jeho doterajším odsúdeniam za doteraz ním spáchané trestné činy a napriek doposiaľ mu v trestných konaniach uloženým a vykonaným trestom odňatia slobody. A i keď obžalovaný pred súdom dokonca učinil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., dospel súd na základe všetkých hore uvedených zistení k tomu záveru, že pre čo najplnohodnotnejšie zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu, jednak v smere individuálnej, ako aj generálnej prevencie, je potrebné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody pri strede zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorá je v danom prípade v ustanovení § 360 ods. 2 Tr. zák. určená na 6 mesiacov až 3 roky, a preto súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dvadsať mesiacov nepodmiennečne, ktorý trest súd s ohľadom na povahu

spáchaného skutku považuje za dostatočný i v smere vyjadrenia morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného, vzhľadom na skutočnosť, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu, za ktorý bol uznaný vinným v tejto veci, bol (a to viackrát) vo výkone trestov odňatia slobody, uložených mu za úmyselné trestné činy, zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním aj len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.